

Avklaring om håndtering av utløpte produktsertifikat

Problemstilling

Enkelte flåter produsert i perioden 2004 – 2012 har et produktsertifikat hvor det opplyses om en begrenset dimensjonerende levetid/brukstid som nå har eller nærmer seg utløpsdato. NYTEK-forskriften tar ikke høyde for at produktsertifikat skal utløpe, og spørsmålet blir da hvordan forsvarlig teknisk stand skal vurderes og dokumenteres innenfor NYTEK-systemet dersom teknisk stand blir funnet tilfredsstillende.

Diskusjon

Dimensjonerende brukstid/levetid defineres som den forutsatte tidsperioden en konstruksjon, med et tiltenkt formål og med antatt vedlikehold, skal kunne brukes uten at det er nødvendig med omfattende reparasjon. Tilsynsseksjonen forstår det slik at det er produsent/leverandør som vurderer dimensjonerende brukstid for deres komponenter. Dimensjonerende brukstid kan tolkes som et kriterium for gyldighet (med referanse til § 20 andre ledd bokstav d), eller tidsperioden hvor komponenten skal tåle oppgitte miljølaste (bokstav f). NYTEK-forskriften tar ikke høyde for utløpte produktsertifikat og beskriver derfor ingen mekanisme for oppdatering av disse, men legger opp til en 5-årig periodisk tilstandsvurdering av hele anlegget, inkludert flåten, gjennom ordningen med anleggssertifikat. Alternativet er produktsertifiseringsbevis som gir leverandøren mulighet til å utstede produktsertifikat (§§ 14 og 20), eller en ordning med hovedkomponentbevis (§ 15) for disse flåtene. Produktsertifiseringsbevis relaterer seg til selve produksjonsprosessen, og vil derfor ikke være dekkende for allerede produserte komponenter. Hovedkomponentbeviset har 3-års gyldighet og legger altså opp til en løpende tilstandsvurdering. Hovedkomponentbevis skal derimot gis til flåter produsert og levert før 1. oktober 2004, og som ikke har produktsertifikat. Flåter produsert i perioden 2004 – 2012 (ikrafttredelse NYTEK) havner da mellom to stoler når tilhørende produktsertifikat utløper. Dersom forskriften hadde åpnet for en oppdatering av produktsertifikatet kan man se for seg en vurdering av levetidsforlengelse utført av et kompetent organ, men det er rimelig å anta at dokumentasjonsbehovet for denne type vurdering vil være likt, om ikke strengere enn det som trengs for utstedelse av et hovedkomponentbevis.

Flåtene produsert i nevnte periode ligger, etter sin art, nærmere flåtene beskrevet i NYTEK-forskriften § 15 annet ledd enn flåtene som faller inn under ordningen med produktsertifikat. Det kan som nevnt i tillegg diskuteres om produktsertifisering av eldre komponenter kommer i konflikt med selve hensynet bak sertifiseringen, som skal relatere seg til den faktiske produksjonen. NYTEK-forskriften tar som nevnt ikke høyde for at disse flåtene skal komme i en situasjon hvor produktsertifikatet er utløpt, slik at å sortere disse flåtene under et regime med hovedkomponentbevis vil øve mindre vold på det eksisterende regelverket enn tilfellet vil være dersom det åpnes for en type resertifisering.

Intensjonen med forskriftens § 15 var å fange opp de flytekrager og flåter som ikke hadde fått den gjennomgang og godkjenning som fulgte av den første forskriften med krav til teknisk standard (2003) og kravet om produktsertifikat. Når dagens forskrift i § 15 henviser til flåter som ikke er produktsertifisert er det naturlig å legge til grunn at dette dreier seg om produktsertifisering i forskriftens forstand, altså sertifisering på bakgrunn av kravene i opphevet eller gjeldende teknisk forskrift. Rent juridisk vil de aktuelle flåtene da ikke ha produktsertifikat og de vil på denne bakgrunn omfattes av bestemmelsene som krever hovedkomponentbevis dersom man ser bort ifra datoen i bestemmelsen.

Avklaring

Flåter og andre komponenter produsert og levert i perioden 2004 – 2012 som har et produktsertifikat hvor dimensjonerende levetid/brukstid utløper skal etter dette tidspunktet ha et hovedkomponentbevis som bekrefter forsvarlig teknisk stand dersom de omfattes av NYTEK-forskriften.